

Los domingos

Direcció i guió: Alauda Ruiz de Azúa **País:** Espanya **Durada:** 116 min **Any:** 2025
Gènere: Drama **Interpretació:** Blanca Soroa, Patricia López Arnaiz, Miguel Garcés, Juan Minujín **Fotografia:** Bet Rourich **Distribuidora:** Bteam Pictures
Estrena a Espanya: 24/10/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

L'Ainara (Blanca Soroa), una jove idealista i brillant de 17 anys, ha de decidir quina carrera universitària estudiarà. O, almenys, això espera la seva família que faci. Tanmateix, la jove manifesta que se sent cada vegada més a prop de Déu i que es planteja abraçar la vida de monja de clausura. La notícia agafa per sorpresa tota la família i provoca un abisme i una prova de foc per a tothom. (FilmAffinity)

CRÍTICA

23/09/2025 - Alauda Ruiz de Azúa es consagra com a cineasta amb la crònica d'una crisi familiar, que qüestiona les bases més sòlides de la sacrosanta institució i la seva tolerància limitada

El cas de **Los domingos** és, certament (i sense ànim de fer un acudit, valga'm Déu) miraculós. Com una sinopsi a priori tan poc atractiva (el cas d'una adolescent que anuncia a la seva família el seu desig de convertir-se en monja de clausura!) pot donar com a resultat una pel·lícula que agafa amb força l'espectador des dels primers fotogrames i no l'allibera fins que apareixen els títols de crèdits finals. Aquesta gesta és deguda a la seva directora i guionista, **Alauda Ruiz de Azúa**, que es confirma definitivament com una cineasta proveïda d'un talent irresistible amb aquest llargmetratge – de vegades drama, d'altres gairebé comèdia – que competeix per la Concha d'Or (amb grans opcions d'abraçar-la) des de la secció oficial del 73è Festival de Sant Sebastià.

Certament, els qui ja van sucumbir als conflictes plantejats en els seus anteriors títols, **Cinco lobitos** i la magnífica sèrie **Querer**, saben que Ruiz de Azúa no fa broma. Sempre toca el punt feble, allà on cou, llançant preguntes i provocant molts dubtes a l'espectador.

Amb **Los domingos** passa una cosa semblant: el públic se sent embruixat i, alhora, incomodat. A ell s'apel·la, se'l posa a la corda fluixa i, alhora, se l' embruixa amb uns personatges, unes situacions i uns brillants diàlegs perfectament coherents i reconeixibles. Tot això sobre la família i els seus trencaments, unes esquerdes per on es filtra la intolerància, l'egoisme i la manca de respecte davant les decisions alienes, per marcianes que semblin.

Tot això sorgeix a partir de la història enunciada anteriorment: l'Ainara (interpretada per la debutant **Blanca Soroa**, un dels descobriments més irresistibles de la temporada), una noia de bona família basca, anuncia al seu pare vidu (**Miguel Garcés**) que vol passar temps amb unes monges de clausura (liderades per **Nagore Aranburu**) per confirmar si vol seguir el camí de la fe. La notícia s'estén com la pólvora per la família, que cada diumenge es reuneix per dinar a casa de l'àvia paterna (**Mabel Rivera**). Una gran commoció: com ha de deixar la vida moderna, tan acomodada, just a punt de començar una carrera universitària... per ficar-se en un convent a resar? Però l'abast d'aquesta bomba afecta especialment la tieta Maite (encarnada per **Patricia López Arnaiz**), una dona activa, intel·ligent, lluitadora i suposadament tolerant que, amb aquest conflicte, veu sacsejada la seva, aparentment, vida perfecta. Així, neboda i tieta es converteixen en les protagonistes i antagonistes d'una trama on gairebé ningú no és tan sant com sembla.

Alfonso Rivera - cineuropa.org